

Měl jsem čas. Bylo něco kolem šestý.
Šel jsem ven. Ejhle! Pohled zajímavý:
pes jak velehora dceru senátora vláčí naší ulicí.

Doga byla černobíle žíhaná,
dcera měla krásné jméno Diana.

R: Diano! Diano! Kejvni, pojd' sem, přidám se a jdem.
Co s tím žíhaným hovadem? Je to jen nemá tvář.

Nejsem škrob, koupím psovi u řezníka hovězí,
nalákám ho na flákotu... "Mám jen sedm pade.
Dej mi mletý, hade! Nech si tu svou svíčkovou!"

Vyletěl jsem z masnejch krámů s monoklem
zesměšněn před Dianou i před čoklem.

R: "Uááá! Uááá! Kup si radši čihuahuá!
Není velkej jak piáno, Diano, Diano."

Měl jsem čas. Bylo zase kolem šestý.
Šel jsem ven. Ejhle! Pohled zajímavý:
chlap z těch masnejch krámů mýho srdce dámu vláčí naší ulicí.

Povídám si: "Je to ale kačena,
furt musí bejt někym někam vláčena!"

Maximálně znechucený od obou,
sebral jsem se a vydal se za dogou.

Jelikož jsem fanda kinologický,
pozval jsem ji do kina, toť logický.

Chtěl jsem si s ní vyhoditi z kopejtka.
Potvora mě pokousala do lejtka!

Z toho plyne bacha na senátory,
co maj krásný dcery a psy potvory!